

— Невъзможно, извика той, Кора не ся е оженила!

Еще не бѣше си свършилъ думата и ето Кора вѣзва съ мъжа си, пригърна баща си и рече:

— Любезный ми татко! представямъ ти любезныя мой съпругъ Жоржа, лорда Аберфойля, графа Килкени и патриція на Шотландіѣ и Ирландіѣ. Англичанинътъ си поклати главата гордо.

— Поврага и лордоветъ и графоветъ! извика Самуилъ расѣненъ; за лудость-тъ ти броѣх сега двѣстъ хиляды доллары тъкмо.

— О! извика Англичанинътъ смутенъ, ты туй не мы го каза госпоже:

— Милорде, отговори докачена Кора, не мя попытахте за туй.

— Не вреди, рече Аберфойль, баща ти е доста богатъ и таквызъ количества не ще да ги знае. Стига само да ся несмали приката ни.

Туй като чу Самуилъ подскочи, като че го ожилъ оса.

Какво разумѣвашъ, Милорде, като думашъ прика? Направи ма да изгубя двѣстъ хиляды доллары, защото са жени за дъщерѣѣ ми безъ моя воля, и чакашъ още прика? Искай прика отъ свѣщенника който ви е вѣнчалъ, отъ желѣзницѣтъ който додохте, отъ въздуха който духа, отъ водѣтъ която тече, отъ земѣтъ или отъ звѣздытъ; а азъ до като съмъ живъ нито една пара моя не ще посѣти кисіята на графа Килкени.